

Evangelí del diumenge de la setmana III de Quaresma (B): la purificació del Temple

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana III de Quaresma. “Amb quin senyal ens demostres que pots obrar així? Destruïu aquest santuari, i en tres dies l’aixecaré”. A la purificació del Temple Jesús anticipa la seva creu i la seva resurrecció, inaugurant un nou culte que es realitza en la comunió amb Ell.

Evangelí (Jn 2, 13-25)

Era a prop la Pasqua dels jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem. En el recinte del temple va trobar els venedors de vedells, de moltons i de coloms, i els canvistes asseguts als seus llocs. Llavors es va fer un fuet de cordes i els expulsà tots fora del temple, tant els moltons com els vedells. Va tirar per terra les monedes dels canvistes i els va abocar les taules. I digué als venedors de coloms:

—Traieu això d'aquí! No convertiu en mercat la casa del meu Pare!

Els seus deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: El zel del teu temple em consumeix.

Llavors els jueus el van interrogar:

—Amb quin senyal ens demostres que pots obrar així?

Jesús els contestà:

—Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré.

Els jueus replicaren:

—Aquest santuari ha estat construït en quaranta-sis anys, i tu el vols aixecar en tres dies?

Però ell es referia al santuari del seu cos. Per això, quan va ressuscitar d'entre els morts, els seus deixebles recordaren que havia dit això, i van creure en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Mentre era a Jerusalem durant els dies de la festa de Pasqua, molts, veient els senyals que feia, van creure en el seu nom. Però Jesús no es fiava d'ells, perquè els coneixia tots i no necessitava que ningú li expliqués què són els homes: ell sabia prou què hi ha en el cor de cadascú.

Comentari

Al camí de la Quaresma la litúrgia d'aquest tercer diumenge ens proposa contemplar l'escena coneguda com la purificació del Temple. Els altres evangelistes situen aquest esdeveniment la darrera setmana de Jesús a Jerusalem, quan durà a terme la missió que havia rebut del Pare, mentre que Joan el situa al començament del ministeri públic de Jesús probablement amb la idea de considerar-lo un gest programàtic.

En fer fora del Temple els venedors i canvistes, Jesús recorda les paraules profètiques de Zacaries: “aquell dia no hi haurà cap més negociant al temple del Senyor de l'univers” (Za 14, 21). Els jueus, entenent que era un gest simbòlic, li demanen un signe per comprovar que està actuant en

nom i amb el poder de Déu, com un veritable profeta.

Jesús ofereix un signe que cap altre profeta podria haver donat: la creu i la resurrecció, “destruïu aquest santuari, i en tres dies l’aixecaré”. El sentit d’aquestes paraules, malinterpretades pels jueus, serà revelat només a la resurrecció de Jesús, quan els deixebles “recordaren que havia dit això, i van creure en l’Escriptura i en aquesta paraula de Jesús”.

La creu i la resurrecció de Jesús obren a una nova manera d'adorar Déu. El lloc de la trobada entre Déu i els homes ja no serà el Temple sinó el cos de Jesús ressuscitat i glorificat que reuneix tothom al Sagrament del seu cos i sang.

Poc després, al mateix evangeli de Joan, Jesús li explicarà a la samaritana més clarament: “arriba l’hora que el lloc on adorareu el Pare

no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem (...). Els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare” (*Jn* 4, 21-23).

A aquest nou culte fa referència sant Pau quan crida els cristians “temple de Déu” (1Co 3,16) i sobretot quan exhorta a oferir els nostres cossos com a ofrena viva, santa, agradable a Déu. Es tracta del “culte espiritual” (cf. *Rm* 12, 1), un culte en què l'home unit a Crist arriba a ser adoració, glorificació del Déu viu.

Després de la purificació del Temple, l'evangelista assenyala que molts en veure els signes que realitzava van creure en nom seu i, tanmateix, Jesús no se'n refiava, perquè coneixia l'interior de cada home.

De vegades la nostra fe, com la d'aquells adversaris de Jesús, es fonamenta més sobre els miracles

que sobre el mateix Déu, es recolza més en les nostres seguretats que en la comunió amb Crist realitzada als sagraments.

La purificació del Temple duta a terme per Jesús ens recorda avui la necessitat de purificar la nostra fe, de tornar a fundar la nostra vida sobre aquest Déu que ha manifestat la seva potència i el seu amor infinit a la creu, font de la nostra salvació.

Només passant per la creu arribarem a la glòria i alegria de la resurrecció.

Giovanni Vassallo // Amr Tha dd
- Unsplash